

Selles numbris:

- ITV aitab ETVI oma missiooni täita
- Telekäija intervjuu René Vilbrega
- Muusika- ja tantsusaadete ERI
- Telekäija persoon: Helide vanaema Merike Vainlo

Operatsioon "Kestev vabadus"

Mis on ühist Eesti Televisioonil ja Afganistanil? Peale selle, et ETV näitab aegajalt dokumentaalfilme selle kaugel mägise maanurgakese inimeste saatusest ja erinevatel aegadel on Afganistanis relv käes teeninud ka mõned ETV vaatajad. Ühine on see, et Afganistani rahvas ja ETV on jubedalt vintsutada saanud ja saavad edasi, vaatamata mõlemal poolel toimuvale keerulisele operatsioonile "Kestev vabadus".

Olen esimest korda olukorras, kus pean tõdema, et programmi tuleb 2004. aastal rahapuudusel kokku tõmmata ja anda saatemeeskondadele ülesanne mitte tõsta saadete hinda. Veelgi enam, ma tunnen ennast aegajalt jõuetult totralt, kui pean ütleva, nagu vene muinasjutus, et "mine sinna, ei tea kuhu, too seda, ei tea mida". ETV-s minust palju kauem töötanud inimesed muigavad irooniliselt, kui kuulevad järjekordselt ülesannest teha odavama raha eest paremaid ja kvaliteetsemaid saateid. Muigavad, aga saavad üldiselt olukorrast aru.

ETV otsused

ETV-s on valikute tegemine väga keeruline, sest kes ja kuidas saab ning julgeb üleüldse otsustada, milliseid saateid jätta, milliseid mitte, millised kriteeriumid võtta otsustamise aluseks. Lihtne on esitada küsimust, kui palju üks saatesse investeeritud kroon meile vaatajaid toob? Aga sellele küsimusele saab vastata kümne vastuküsimusega.

Näiteks, kas rahvusteleviiooni programmi tohib ainult vaatajanimbriga mõõta? Või siis see, et investeringu ja vaataja suhte vahel on oluline ka saate eetriaeg. Ei saa unustada konkurentsi, ehk siis seda, milline saade on samal ajal teiste telekanalite programmis.

Varsti pole meil millega saateid teha, tehnika vajab uuendamist ja

FOTO: ÜLO JOSING

Märtsis valitud Riigikogu peab otsustama, kas Eesti vajab rahvusteleviiooni või mitte ja aeg ei tööta enam otsustajate kasuks.

ükskord peaks jõudma ka selleni, et vanade kingade pidev parandamine ei ole lõppkokkuvõttes odavam kui uute kingade ostmine. Pealegi ei tähenda uute odavate kingade ostmine kokkuhoidu, sest need lagunevad kuuga jalas ära.

Lisaks on vaja muuta ETV toimimist senisest efektiivsemaks, mis lisaks mõttetalgutele ja erinevate skeemide läbiarutamisele nõuab rakendamisel taas investeringuid. Tasapisi, ehkki väga tasapisi, liigub ETV normaalselt toimiva, töötajat senisest veidi rohkem hindava kaasaegse organisatsiooni suunas, aga see tee on vaevaline ja raske. Seda enam, kui me igal aastal näeme, et meie ühiseid ponnistusi toimiva rahvusteleviioonina ja areneva organisatsioonina otsustajate hulgas kuigivõrd ei hinnata. Ma arvan, et kirjutada teile siinjuures kiirest digitaalsele televiioonile üleminekust ja peagi kerkivast uuest moodsast ETV majast kõlaks mõnitamisena.

järg lk. 2

Elion käivitas koostöös ETVga internetiteleviiooni

4. novembril alustas kommunikatsioonifirma Elion koostöös ETV-ga interneti uue sisuteenuse ITV pakumist, mis loob võimaluse vaadata oma lemmiksaateid interneti vahendusel ning seda sõltumata kellaajast ja saatekavadest.

ITV keskkond koondab olulisemad Eestis toodetud saated ja filmid, millele lisanduvad värsked Aktuaalse Kaamera uudised ning spordiülekanded. ITV sisu on unikaalne, sest eestikeelset tele- ja filmitoodangut sajad erinevad taeva- ja videokanalid ei paku. ITV on tasuline interneti sisuteenus. Saated ja filmid on jagatud erinevatesse hinnakategooriatesse vahemikus 5-30 krooni. Samas on uudised, spordiudised ja ilmateade tasuta. Samuti ei ole teenusel liitumis- ega kuutasu. **Loe lisaks lk. 3 ja intranetist** <http://intra.etv.ee>

Intranet saab uue näo

Novembrikuus valmib ETV intraneti uus sisu- ja väliskujundus. Lehe üldilme on koduleheküljele sarnaselt ETV-liik: aktiivne pilt ja selle all aktiivne sisu.

Disainer Uku Nurga sõnul peeti intraneti välisilme uuendamise juures silmas eelkõige ETV kollektiivi. "Inimesi on palju ja nende vajadused erinevad, info algallikas aga alati üks ja seesama. Uuele korporatiivsele identiteedile rajatud siseveebi lehekülg püüab külastajat kursis hoida kõigega, mis majas toimunud on ning ka sellega, mis veel tulekul," rääkis Nurk. Ta lisas, et teemad, mis olid eelmises kujunduses, jäävad alles, kuid on serveritüd ning grupeeritud natuke teisiti. "Oleme püüdnud luua keskkonna, kus hoidume informatsiooni liigsest kuhjumisest, samas peibutame mõnede magusamate paladega juba esilehel Tähtsad tegemised ja tähtsad tabelid on endiselt au sees, mõtted ja mõlgutused vajalikult saadaval."

Telekäija KOLUMN

Sitt lugu, eeslike

Tiit Kimmel,
programmi
väljastuse
osakonna juht

Autojuht jalakäijale, kelle ta on alla ajanud: "Et te niikuinii juba auto all olete, siis vaadake palun, kas seal on kõik korras."

Nagu ikka, on igal plussil omad miinused ja igas anekdoodis oma iva... Lihtsaid asju saab alati keeruliseks mõelda ja pooliku lahenduse abil tegelikud probleemid ära peita.

Organisatsioon koosneb alati inimestest. Eesmärke püstitavad inimese ning reeglid kui juhtimis-instrument raamivad inimeste tegevusi ja käitumist. Nii saab eetris olla ainult õige või arusaadavalt vale tegu.

Andmebaasid on asendamas paberil esitatud dokumente ja serveripõhine väljastus erineb oluliselt kassettidelt programmi väljastavast osakonnast. Programmi väljastuse

algus lk. 1

Just selle valikute tegemise keerukuse pärast ei langeta ETV-s põhimõttelisi otsuseid - nagu näiteks ühe või teise saate lõpetamine, saadete formaadi muutmine, saadete eetrikellaeg või siis investeeringute tegemine - üks isik. Mis puudutab programmi, siis selle üle vaidleb programminelik igapäevaselt, programminõukogu vähemalt kord kuus. Lisaks saab ETV juhatus pideva ülevaate sellest, millist programmi ETV näitab, millised saated jätkuvad ja millised mitte. Kuid ebapopulaarsete otsustega kaasas käiv negatiivne foon on alati personaalne ja teatav antikristuse imago käib programmijuhil ametikohaga igal juhul kaasas.

ETV ja Afganistan on sarnased ka seetõttu, et nad ületavad ajakirjanduse huvikünnise ka siis, kui midagi ei juhtu. Maa ilma uudistes ei möödu vist päevagi, kui kõne all ei oleks Afganistan ja operatsiooni "Kestev vabadus" kulg. Eesti ajakirjanduses ei möödu päevagi mõne kirjutiseta rahvustelevisionist. Üldiselt suhtub ajakirjandus meisse ja meie tegemistesse positiivselt, kuid aeg-ajalt hakkab ajakirjanikel igav ja siis mõeldakse lugu välja.

Uskumatu on end soliidseteks ajalehtedeks nimetatavatest väljaannetest lugeda selliseid pealkirju nagu "ETV koondab kümneid inimesi". Kuidas tekivad kirjutised nagu "ETV lõpetab

osakond (PVO) ei saa hakkama ilma ettevalmistusajata ja dokumentideta, mis määravad vastutuse. Meil on vaja programm kvaliteetselt väljastada! Peame teadma, mis on Eesti Televisiooni kanalil eetris. Täitke ise ning nõudke teistelt oluliste dokumentide korrektset täitmist ja saadete õigeaegset esitamist. PVO koostööpartnerid ja sõbrad on kõik positiivse hoiakuga ETV töötajad. Palun suhtuge meie (loe: ETV) vajadustesse kui loomingusse, mida te armastate!

Ütleme, et olete kriitikas avastanud pisukese tõetera ja otsustanud, et saate ja tahate olukorda muuta. Kui te juba teate, mida teha, siis tehke seda. Kui ei tea, siis küsige!

Saatepäeva põhjalik ettevalmistamine ja avar silmaring ei ole programmi väljastuse osakonnas keelatud ühelegi inimesele. Kui teie olete kõik teinud, siis algab PVO vastutus. Näpukaid - inimlike vigu - saame taluda ainult sedavõrd, kuivõrd me sellega ei lepi. Andke andeks kui teie saadetele on PVO omaalgatuslikult midagi lisanud või ära võtnud. See ei ole igapäevane!

Teie looming on saade. Programmi väljastuse osakonna looming on saatepäev. Üks kuulub teise sisse. Nii nagu vajate teie aega saate

läbimõtleamiseks ja teostamiseks, vajab PVO aega programmi koostisosade komponeerimiseks. Ka must auk on programmi osa, rääkimata identifikaatorist, saadete promo-klippidest. Head saadet on tegijatel lust eetrisse pakkuda. Vaatajatel rõõm vaadata.

On veel saatetegijaid, kes on veendunud, et kui nemad oma töö lõpetavad, ongi vaatajal paras aeg televiisori ette istuda. PVO hankigu, täitku (parandagu) eetridokumendid, arvutagu pikkused, oodaku ja otsigu. Kontrolligu, kontrolligu! Avatud ja tänapäevase mõtlemisega professionaalsed teletegijad, see ju ei ole nii? Teletöö on protsess, kus igaühel on oma osa ja vastutus. Operaator vajab aega sündmuse jäädvustamiseks, monteerija vajab aega monteerimiseks, saatejuht vajab aega mõtlemiseks.

Iga järgnev tegevus on võimalik ainult tänu eelmisele lõpetamisele. Ja tulebki välja, et lihtsad asjad on tegelikult kõige keerulisemad. PVOsse tuleb kõik see, mida te vaatajatele pakute, mitte see, mida te tahaksite talle pakkuda. Vaataja näeb seda, mida te käsitate eetrisse panna, mitte seda, mida tahaksite, et näidataks. Nii lihtne see ongi.

meelelahutusprogrammi" või siis näiteks lood pealkirja all "Teletaip ei jätkka", kui tegelikkuses on kõik hoopis vastupidi. Võrdluseks meenutan, et kui Kanal-2 populaarne meelelahutussari "Vremja" lõpetas, ei näinud Eesti ajakirjandus selles teemat. Miks? "Äripäeva" soov ETV poliitiliselt suukorvistada on kõige muu kõrval isegi mõistetav - see on siiski ühe soliidisusele pürgiva Eesti ärilehe seisukoht, meeldib see meile või mitte.

Riigikogu eelistused

Olen veendunud, et just märtsis ametisse valitud riigikogu peab tegelikult otsustama rahvustelevisioni tuleviku üle. See tähendab otsust, kas Eesti vajab rahvustelevisioni või mitte ja aeg ei tööta enam otsustajate kasuks. Mis ei tähenda, nagu ei peaks istuv riigikogu langetama ka teisi väga olulisi valikuid ja kindlustama koos tulevaste pensionäridega praeguste pensionäride ellujäämise, tagama haridus- ja tervishoiusüsteemi arengu, soodustama Eesti peredel toimetulekut.

Miljon keerulist asja, aga parlament selleks seaduseandja ongi, et elu riigis kõigis selle tahkudes normaalses arengus hoida. Täna tunnustab parlament näiteks, et Eesti Televisioon ei pea enam salvestama teatrite uuslavastusi ja tulevastel põlvedel pole võimalik neid enam televiisoriist vaadata ega näiteks internetitelevisioni arhiivist

leida. Osta teatripilet, vaata tükk ära, unusta see ja pöördu argimurede juurde tagasi. Keegi ei vaevu enam isegi esitama küsimust, kui kallis on teatripilet ja kui palju maksaks vaataja jaoks teleteatri nautimine ETV kanalil reedeõhtuses kodusel miljöös.

Samamoodi nagu esialgu ei julge keegi otsustajatest häälekalt välja öelda, et riigieelarve eelistused lähiaastatel on selged, koalitsioonil siht teada ning rahvustelevision ei kuulu nende hulka. Mõni julge mees või naine võiks koalitsioonis ikkagi olla, kes siis ütleks: paneme ETV müüki. Rahvas ei kaota ju sellega veel õigust vaadata televiisorit!

Ühes asjas on ETV ja Afganistan praegu siiski äärmiselt erinevad. Mitte ükski erakond ei ole viimasel ajal näidanud üles soovi mõjutada poliitiliselt rahvustelevisioni programmi. Me oleme oma otsustes ja hinnangutes vabad.

See on meie mõistes operatsioon "Kestev vabadus", mille sihiks on tugev, kvaliteetne ja toimiv meediaorganisatsioon, mis on oluline osa ühiskonna normaalsest toimemootorist. Afganistaniga on läinud teistmoodi. Iga vallutaja on üritanud rahvast kontrollida ja "Kestev vabadus" tähendab täiesti määramatut tulevikku.

Ainar Ruusaaar,
programmirektor

Pikad pimedad õhtud kosutavad vaatajaskondi

Oktoobris vaadati nädalas keskmiselt kaks tundi ja 47 minutit rohkem televiisorit kui septembris ehk hooaeg sai hoo sisse.

Argipäeviti veedeti teleri ees kolm tundi ja 40 minutit ning puhkepäeviti neli tundi ja 27 minutit – selline on keskmise Eesti inimese panus meediatööstuse tähtsamasse tootesse – auditoriumi.

Sealjuures mitte-eestlaste panus on märksa suurem – kui eestlased veetsid nädala seitsmest ööpäevast teleri ees 26 tundi ja viis minutit, siis mitte-eestlased 29 tundi ja 15 minutit. Põhjus – nii nõudmine (vaatamisaktiivsus) kui pakkumine (kanalite hulk, programmide valik) on mitte-eestlaste puhul selgelt suuremad.

Kaablioperaatorid pakuvad teatavasti kümneid venekeelseid kanaleid, sealhulgas lisaks Venemaa omadele ka tippkvaliteetseid rahvusvahelisi – eestikeelseid aga ikkagi ainult kolme. Nõnda ongi ebamäärane “muud kanalid” vaatamisaja jaotumisel nii oluline, et võtab telekanalite üldises edetabelis lausa teise koha TV3 järel (vt. joonis).

Eestlased kulutavad “muude kanalite” jälgimiseks nädalas pisut üle tunni, mitte-eestlased 14 tundi 47 minutit; seevastu kõigi eestikeelsete kanalite peale kokku kulub mitte-eestlastel kümme korda vähem aega. Kui lähemalt uurida, milliseid Eesti kanalite saateid mitte-eestlased eelistavad, siis midagi üllatavat siin pole. Enim enda jaoks huvitavat leiab vene üldauditorium TV3st – mängufilme, sporti, seepe ja muud meelelahutust.

Lemmiksaadete edetabelit juhib selgelt venekeelne AK – oktoobris oli selle keskmine reiting sihtrühmas 3,6 protsenti, vaatajaskond küündis üle 20 tuhande viiel korral. Võrdluseks – vaadatavuselt järgmiseks platseerus mängufilm “Visa hing 3” TV3s 2,8 protsenti ehk 11 600 vaatajaga.) Mis aga on Eesti-teemalise info sisulise mõjukuse poolest erakordselt tähtis – kõrgharidusega mitte-eestlaste sihtrühmas oli venekeelse AK vaadatavus võrdne “Vremjaga” ja “Uudistega” kell 17.00 (mõlemad Pervõi Baltiiski Kanal).

Nagu eelmiselgi sügisel, tegi ETV vaadatavus septembrikuuga võrreldes läbi väikese languse – 0,2 protsenti. Sama saatus tabas ka TV3. Peaaegu protsendi võrra paranes Kanal 2 vaadatavus. Põhjus on ilmselt Maies ja Valduris või õigemini nende puudumises TV3 ekraanilt. Taas tõestas oma igipopulaarsust “Tähed muusikas”, tõustes esikümnesse. Uutest sarjadest

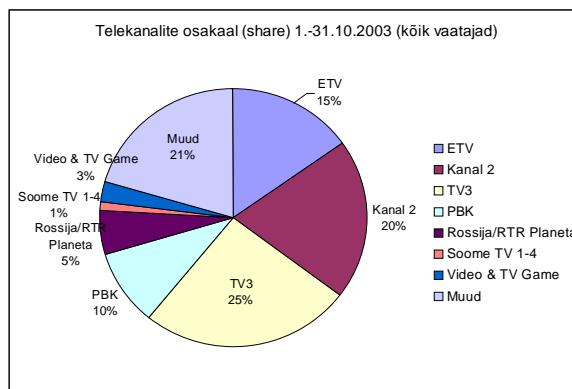
olid edukamad “Kodu keset linna” (+35 tuhat vaatajat), “Laupäeval lastega” (+20 000), “Õige valik” (+16 000) “Koosolek” (+15 000), “Viva Las Vegase”, “Happy Hour”, “Ärapanija”, “Ekskursiooni”, “Õpetajate toa” ja “Ruudumängu” vaatajaskonnad septembriga võrreldes pigem vähenesid.

ETV uus projekt “Eesti lood” käivitus kiiresti, teine lugu “Miina. Päev minu elus” sai 120 000 vaatajat, “Järelevalveinspektor” 116 000. “dokkaadi” sarjas on seni kõige paremini läinud eesti dokfilmidel: “Elav jõud” teenis 45 000 vaataja tähelepanu.

Vaatajaskonna kasvu poolest on absoluutne liider “Pealtnägija” (+56 000), hästi on läinud “112”-l (+31 000), “Teletaibul” (+29 000), “Pühapäevitajal” (+25 000); “Laulge kaasa” on võitnud juurde 24 000, “Avatud toimik” 23 000. “Aktuaalne kaamera” on saanud juurde 10 tuhat vaatajat, “Sport. Sport” aga sama palju kaotanud.

Salme Rannu

Kaablioperaatorid pakuvad kümneid venekeelseid kanaleid, sealhulgas lisaks Venemaa omadele ka tippkvaliteetseid rahvusvahelisi – eestikeelseid aga ikkagi ainult kolme. Nõnda ongi ebamäärane “muud kanalid” vaatamisaja jaotumisel nii oluline, et võtab telekanalite üldises edetabelis lausa teise koha TV3 järel.

ITV võimaldab ETVl paremini oma missiooni täita

Uudisteprogrammi peaproductsent Andres Kuusk räägib intervjuus Telekääjale, kuidas ITV ETV-d mõjutab.

Mis kasu ETV ja ETV töötajad ITVst saavad?

Organisatsiooniteoreetiliselt on kasu mõeldav firmaväärtuse kasvuga. ETV saateid vaatab rohkem inimesi ja see võimaldab meil täita paremini oma missiooni - informeerida, harida - ja lahutada meelt. Kui lihtsustada, siis tuletaksin meelde meie T-särkidele trükitud sloganit “Heas firmas töötavad ilusad inimesed”. Samuti tõstab ETV väärtust see, et me oleme partner innovaatilises tootes.

Kas ITV mõjutab ETV saadete vaadatavust st. kui näiteks uudiseid saab ITV-st tasuta vaadata, siis kas

ja kuipalju mõjutab see televiisorist uudiste vaatajate arvu?

ITV mõjutab ETV saadete vaadatavust kõige otsesemalt, nimelt on neil saadatel lihtsalt suurem auditorium. Need inimesed kes ei saa kell 21.00 televiisorit vaadata võivad seda teha endale sobival ajal. Samuti tuleneb internetiseerumise vajadus uue põlvkonna muutunud tarbimisharjumustest. Värske Tartu Ülikooli küsitluse järgi saavad kuni 20 aastased enamuse informatsioonist internetist. See tähendab, et me kas oleme seal või pole meid olemas. Kogu maailmas on uudistetööstus tekitanud tohutul hulgal lisaprojekte, kus nõ. “klopitakse üles” olemasolevat informatsiooni. Üks meeskond teeb sageli uudiseid nii radio, teksti-tv kui interneti jaoks. 24-

tunni kanalid kasutavad täielikult nõ. klassikaliste uudistesaadete materjali. Põhjus lihtne, infoajastul mõõdad uudistekanalid sekunditega, kes oli esimene. ITV aitab ETV uudistel olla pjedestaali kõrgeimal astmel.

Miks ETV teeb ITV-d koos Elioniga?

ETV ja Elioni puhul saavad kokku 2 tingimust, mis on eelduseks ideaalsele partnerlusele. Ühel on olemas Eesti parim ajakirjanduslik toode ja teisel riigi parim infotehnoloogiline infrastruktuur. Kummagi eesmärk ei ole selle projektiga otseselt raha teenida, eesmärk on saada rohkem naeratavaid kliente.

Küsis Karin Leemet

ITV kohta loe lisa lk. 1 ja intranetist <http://intra.etv.ee>

Rene Vilbre: ETV on muutumas tegijaks

ETV pearezhissöör Rene Vilbre räägib Telekäjale viimase aja suurematest ja tillematest töödest, kiidab intellektuaalse pseudotrashi saadet Tegelikkuse KesKust ning jutustab rezhissööride koolitamisest.

Mis on olnud sinu viimase aja suuremad tööd ETV-s?

Viimase aasta jooksul on olnud hulgaliselt tillematele töödele lisaks kaks õige suurt ja töömahukat rabamist ning mõlemad pea aastased projektid. Üks neist ETV uue logo ja identgraafika väljatöötamine, mis võttis aega ja kimpude viisi närvirakke juba selle aasta jaanuarist ja mille põhiraskus jäi kuuma suve kanda (lõpetasime alles septembri keskel).

Teine suur tegemine algas juba eelmise aasta septembris, kui ETV asus koostööd tegema Euroopa Liidu Infosekretariaadiga ja meilt telliti kogu audiovisuaalne kontseptuaalne lähenemine Euroopa Liidu teemadel. Ka see töö lõppes septembris ja oli töömahukuselt võrreldav pisemat sorti Eurovisiooni korraldamisega.

Väiksemad tööd puudutavad kõik jooksvaid tegemisi ja analüüsimisi programminõukogus, kus püütakse saadeteks vormida ideid nende võimaluste juures, mis meil on. Virisema ei tahaks hakata, aga pagana raske on iseendale ja eelarvele näkku vaadates häid ja veel paremaid variante pidevalt, kuid siiski lootusrikkalt tulevikku lükata.

Räägi lähema tuleviku tööplaanidest

Kuna viimased kolm aastat ei ole mul olnud mahti puhkust võtta, siis personaliosakond pani mind vägisi puhkusele, et nad saaksid kulutamata 80 päeva vähemalt kolmandiku võrra ära raisata. Veetsin puhkuse rõõmsalt tööl ja tegin juba tuleva aasta plaane. Hetkel on plaanis kaks tõsist nõuerialast tööd. Ühes Heidi Pruuli ja Teet Kasega tahab ETV toota rahvusvahelise projektina põneva tantsufilmi ning olen selles projektis osaline.

Teine töö on Kreisiraadio aprillikuise viimase sõu kokkumäng. Tagantjärele tahangi tänada kõiki eetteveelasi, kes ses hullumeelses projektis osalised olid. Säärast improvisatsioonil põhinevat suurüritust oli tuliraskes teha (pagan teab, kas teinekord julgekski!).

FOTO: TOOMAS TUUL

Rene Vilbre jaoks on ETV viimase kolme aasta jooksul muutunud kanaliks, mida ta järjest rohkem vaatab ja seda mitte ainult töökohustustest lähtuvalt.

Lisaks tahavad tegemist suuremad üldkorralduslikud tööd. Juba planeerin järgmise juubelihooaja erinevaid slotipäid ning kogu ekraanigraafika tahab juubelit silmas pidades kõvasti kohendamist. Ja kuna ülejäämisel hooajal on juubel möödunud, siis tuleb ka sellele mõelda, et midagi äkitselt üllatusena kaela ei sajakse ning me mitu aastat ekraanil kogemata juubelit ei tähistaks.

Suvel alustasime rezhissööride koolitust: kahepäevasel seminaril kordasime nõ multikaameratöö põhialuseid ja tegime workshopi avidmontaazhist. Kuna tundus, et kõigile meeldis ja oli kasulik, siis tegelen teemaga edasi ja jätkan erinevate koolitusstrateegiatega väljapakumisega personaliosakonnale käesolevaks ja järgmiseks aastaks.

Järgmisena tahaksin rezhissööridele välja pakkuda kursuse valgustamise põhialustest ja tööst näitlejaga või saatejuhi-esinejaga. Olen rääkinud operaatoritega, kes samuti analoogilisi seminare sooviksid. Ehk õnnestub mõned koolitused muuta universaalseks mõlemale poolele. Paljus teeb selliste koolituste korraldamise raskeks õppejõudude vähesus ja meie inimeste kokkusaamiskõhustus, kuna graafikujärgne töö ei lase soovijaid kokku.

Sina kui pearezhissöör, keda tõstaksid käesoleva hooaja saadete tegijatest esile, hea rezhii, pildikeele ja sisu poolest.

Kui ma peaksin mingi saate eraldi välja tooma siis teeksin seda täiesti subjektiivsetest seisukohtadest lähtudes. See on saade, mida ise hea

meelega teeksin ja vaataksin. Ja antud juhul ei oskakski ise seda vist suurt paremini teha. See on saade, kus kõige stiilsemalt lähvad kokku sisu ja vorm. Saade on "Tegelikkuse Keskus". Ma nimetaksin seda ehk kõige paremas mõttes intellektuaalseks pseudotrashiks (filmikunstis oli trashy isa Ed Wood, kelle filmid olid nii halvad, et muutusid juba oma õuduses heaks).

"Tegelikkuse Keskuse" juures on tegijad leidnud kuldse keskte. Kõige raskem on teha meelega nõ trashy. Ed Woodil kukkus see kogemata välja, meie omad oskavad seda teha oma professionaalsusele toetudes. Ja see teeb kadedaks! "Tegelikkuse Keskus" on üks neid väheseid saateid, mida telekavast suisa otsin.

Mis või kes on sind viimasel ajal ETVs üllatanud?

Mind on üllatanud, et viimase kolme aasta jooksul on ETV muutunud kanaliks, mida järjest rohkem vaatan. Mitte töökohustustest lähtuvalt, vaid mulle pakub see programm midagi, mis on oluline ja huvitav.

Võib olla on see vanadusest, aga võib olla on meie saated tõesti paremaks läinud! Alates Terevisioonist hommikul lõpetades filmide ja hilisõhtuste saadetenähtudega on ETV muutumas tegijaks. Ja hunt võtaks, kui kahju on, kui me jälle peame hakkama oma võrku harvendama ainuüksi seepärast, et kusagil keegi ei mäleta varasemaid lubadusi ainult seepärast, et teine mees oli teisest parteist! Aga muidu läheb meil ju peaaegu hästi!

Küsis Karin Leemet

Helide vanaema Merike Vainlo

Merike Vainlo olemuses põimuvad kummaliselt vastuolulised jooned. Ta on ääretult meeldiv, ülivisiakas, millest annab esmalt märku see, et ta teietab inimesi, kellega vähem kokku puutub ja talle meeldib, kui vastatakse samaga ning enamasti on ta leebe olekuga.

Samas võib ukse mürtsudes kinni lüüa ja öelda: "Kurat, siia majja ma enam oma jalga ei tõsta!" (hiljem rahuneb alati maha). Või näiteks videomonteerijale või veel kellelegi, kui tekivad tööalased eriarvamused: "Täna jääb nii, nagu vanaema ütleb ja mitte üks kobin!" (seda ütleb ta huumoriga) Need jooned moodustavad Merikese iseloomu puhul eriti mõnusa koosluse. Ta on kõige selle juures läbinisti aus.

Merike mõtleb rääkides pingsalt sõnade ja tähenduste üle, ristates ja painutades pikki ilusaid sõrmi (klaverimängija käed), et öelda välja just kõige olulisemaid mõtteid. Tihti lükkab ta laubale langevat juuksesalku tagasi ja tema hääles on kõrvu paitav dünaamika (viimast peab ta hea saate helikujunduse juures muu hulgas väga oluliseks komponendiks). Ta võib sosistada, hääle hästi madalaks või laulvaks teha, väljendada tämbriga nõrdimust või kurbust – selline loomupärane emotsionaalsus ja sära mõjub ääretult värskendavalt. Tegelikult on dünaamika ühe hea elu võtmesõnagi vist.

"40 aastat – selle sisse mahub nii palju! Töötasin kohe alguses heliosakonnas, kümne-aastasest ETV-s. Televisioon on alati olnud meeskonna-mäng. Mu head ja fanaatilised kolleegid võisid tihti öelda, et kuule, teeme selle asja ära, mõtle, kui põnevad inimesed on stuudios, salvestame saate üles! Kui palju väärtuslikku on läinud just selle pärast kaduma, et enamuses tehti otsesaateid!" Siiski, Merike on läbi aegade helilintidele salvestanud tohutult hulgal ajaloolise ja kultuurilise väärtusega asju, puhtalt oma südametunnistuse tõukel ja andnud sel viisil ca 600 tundi hindamatut materjali Eesti Keskarhiivi. Nimekirja kuuluvad näiteks kunstiajaloo sari Ars Longa, paljud teatri-, kirjanduse-, muusika-, sporditeemalised saated. Telefilmi ajalugu puudutavad materjalid, erinevad intervjuud eesti kultuuri- tegelastega jne jne. Täielik ülevaade

seisab Merikese toas paksum kaustas, mida, millal ja kui palju arhiivi täpselt üle antud on.

Üks väärtuslikum teema puudutab Valdo Pandi pärandit. Lintide üle kuulamine ja puhtaks monteerimine võttis tohutult aega. Üks lint leiti lausa prügikastist, leidja ei teadnud hingeski aimata, et just sellel lindil oli Valdo Pandi elu kõige viimane intervjuu vene hispanoloog David Pritskeriga Hispaania kodusõda käsitleva saate jaoks. Pandi lindi korjas Merike paar aastat peale nende omaniku surma tema toa riulilt kokku. Korüfee oli neid kiivalt ainult endale hoidnud, lubamata kellelgi ühtegi neist puudutada.

Merikesele ei meeldi, kui tema iseloomustamiseks kasutatakse sõnu "pedant" või "korralik". Talle lihtsalt meeldib, kui keegi ei pea tema tööd üle tegema, eriti just nüüd, kus ta mõtleb ETV-st lahkumisele paari aasta pärast. Ta on fonoteegis kogu süsteemi ise üles ehitanud, mõelnud välja indeksite süsteemi ning viimaste aastate jooksul kimpus olnud kohmaka arvutiprogrammiga, mis ei võimalda maja inimestele juurdepääsu väga põhjalikult koostatud andmebaasile. See teeb talle tõsist tuska – oleks vaja, et asi areneks pidevalt, mitte ei seisaks paigal. Kellele meeldiks ajale jalgu jääda!

1260 tundi muusikat seisab lintidel ja plaatidel riulitele laotult ning üks kapp sisaldab vanu vinüülplaate, mida on järjepidevalt toonud kolleegid, soovimata neid ära visata. Merike kuulab alati k o g u materjali üle, isegi samade teoste erinevad interpretatsioonid – just neid naudib eriti – ta armastab kuulata, kuidas erinevad esitajad teoseid tõlgendavad. "See on nii pagana põnev," ütleb ta südamest. "Eriti meeldib mulle barokk – seal on nii palju emotsioone ja... elegantsi! Muusika võib vahel teha niisugust valu või mõjuda hoopis vastupidiselt! Näiteks Tšaikovski "kuues"..., Mozart, Mahler, Wagner, Beethoven, Grieg, Sibelius, Britten, Holst – neil kõigil on palju ilusat. Ja Tšaikovski ei ole l i i g a romantiline! Teinekord on murekoorem seljas, siis panen ukse lukku ja kuulan. Kodus mul seda tehnikat ei ole, headest plaatidest ei saa ma aga poes mööda minna, ostan lastele kingiks. Raha ei ole nii tähtis... kui mul on sada krooni, lähen kontserdile."

Küsin Merikeselt tema röömsameelsuse kohta. "Kas ma olen vormis? Kas ma olen reibas?" (naerab) "Mul on tobe komme omaette ümiseda. Ma ei tea, kust see tuleb, olen

FOTO: ÜLO JOSING

Merikesele ei meeldi, kui teda pedandiks peetakse – kuid riulid ta selja taga on alati perfektelt korras.

siis omas maailmas, kusagil midagi kumiseb... Kaheksa aastat tagasi läks mu mees, infarktiga. Kaks aastat ei saanud ma jalgu alla. Sul võivad küll olla tuttavad, kellega muret jagada, kuid lõplikud sammud teed alati ise. Aeg-ajalt tulevad sellised mõtted, et milleks see kõik... nagu meil kõigil. Aga siis ma leian, et ikka on mõtet – alati ja kõigel... Aga teate Anneli, küll muusika on ikka ilus ja võimas asi! Kõigist kunstivormidest annab see mulle kõige rohkem ja aitab alati, igas olukorras."

Merike on põsed punaseks rääkinud ja näib, et teemasid on veel ja veel. Kõige rohkem soovib ta praegu seda, et inimesel lastaks väärikalt vananeda ja oma töö lõpetada. Ja et see, kes fonoteegi üle võtab, ei hävitaks kõike seniloodut, vaid aitaks süsteemi edasi arendada. Merikese nii iseloomulikul moel kirja pandud "spikrid" absoluutselt iga plaadi ja lindi juures on küll asjad, mida tahaks lugeda ka järgmise 40 aasta pärast... ja siis veel 40 aasta pärast. Teadmine, et paber ei hävine väga ruttu ja et lõpuks on ju võimalik seda ka paljundada, jätab südamesse rõõmsa rahulolutunde. Loen ilusa käekirjaga märkmetest ruudulisel paberil: "Richard Strauss'i viiulisonaat on kirjutatud 1887. aastal, kui Strauss oli 23-aastane! Peabki olema üks emotsioone ja tundeid täis teos!!!"

Anneli Tõevere-Kaur

Oo, kaunis kunst...

Tänapäeva üha enam materialiseeruvus meediakeskkonnas on telesaatest saanud produkt või kaup, mida toodetakse, turustatakse ja tarbitakse.

Muusikasaade sobitub sellesse pilti mõningate raskustega - teda ei saa hulgi toota ega formaatida, seetõttu tuleb "tüki hind" kallis. Ta nõuab erilist kohtlemist nii kulude ja tehnika planeerimisel kui saatevõrku paigutamisel - nagu esteet, kes hamburgeribaaris küsib nuga ja kahvlit.

Kui palju üks teleprogramm sellist luksuskaupa vajab? Või endale lubada saab? Konkureerivad kanalid nimetavad kultuurisaadeteks talk-show'sid, menufilme jms. (vt. Sirbi telekavad) - et väärkam välja paista. Meiegi kanalis oli aeg, kus kultuur liideti meelelahutusega üheks programmiks peamiselt seetõttu, et kultuurisaadete vähesus statistilistest näitajatest välja ei paistaks. Praegu on seis palju parem - muusikal ja tantsul on programmis oma koht ja maht.

Mõne asjaga võime isegi hoobelda: teadaolevalt on ETV ainus telekanal Euroopas (ilmselt ka maailmas), kellel on regulaarne tantsumagasin - asi, mis tantsuinimesi mujalt lausa heldima paneb. Nuriseda saab ainult krooniliselt hiilisõhtuste või keskpäevaste

FOTO: TOOMAS TUUL

Heidi Pruuli.

eetriaegade üle... Meie jaoks on muusikasaadete tegemine eelkõige loominguline protsess, mitte "töösooritus". Muusikale ligiminek eeldab muusikalist baasharidust - teadmisi ja kogemusi, mida ei omandata mõnenädalase täiendkoolitusega; fantaasiat, esteetilist taju, võimet aduda muusika ja liikumise sisemist dramaturgiat, faktuuri peensusi. Oleme vahel emotsionaalsed, ülitundlikud või pretensioonikad - aga teisiti ei saa. Külma ja ennast igal sammul kontrolliv inimene ei saa teha loomingut. Nagu kunstilist tulemust ei saa mõõta selleks kulutatud tundidega.

Edu võtmeks meeskonnatöö

Muusikasaadete edu võtmesõnaks on meeskonnatöö. Rezhissöör ülekandes või salvestusel on nagu dirigent - koosmänguks ei piisa sellest, et sa ise ja üksi andekas oled. Põhjaliku kodutöö ning suhtlemisoskuseta ei ole head loot. Olgu siinkohal tänatud kõik pille tundvad ja muusikat-tantsu armastavad (või vähemalt sallivad) operaatorid. Ja mõistagi meie parimad abilised - helimehed.

Edu möödame partnerite ja klientide rahuloluga. Erinevate huvigruppide ootused avalik-õigusliku tele muusikaprogrammile on suured, nende tung meie eetri kaudu oma sõnumit kuulutada on vahel üsna jõuline. Valik on meie, vahel lihtsalt tuleb teha kompromisse soovide ja võimaluste vahel. Ja kuni on olemas inimesi (nagu internetist lugeda võis), kellele pühapäevane klassikakontsert on midagi oodatut, mida nauditakse hea roa ja klaasi veiniga, ja mis kompenseerib neile elavas kontserdielus osalemise võimalust - on meie kohus neid hästi teenida.

Heidi Pruuli,
muusikatoimetuse peaproductsent

Ülle Õun särab sisemiselt

Toimetaja Ruth Alaküla võttis nõobist kinni rezhissöör Ülle Õunal ja esitas mõned küsimused

Oleme mõlemad õige pikka aega televisioonis töötanud. Sina 26 aastat, mina veidi vähem. See toimetus, kuhu me tööle tulime oli ju mõneti teistsugune kui praegu?

See oli muusika ja meelelahutus-toimetus, kus töötas üle 40 inimese. Nende hulgas rezhissöör Jüri Tallinn, kelle assistendiks ma sain. Jüri oli esimene muusikarezhissöör Eestis ja terves sotsialismileeris, kes hakkas kontserdiülekanede tegema partituuri järgi. Enne seda tehti neid udu-umbe või stopperi järgi. Kuulati linti ja kirjutati üles, et neljandal minutil on viiuli soolo. Kontserdil mängis aga orkester teise tempoga ja neljandal minutil oli viiuli soolo lõppenud ja nii sattuski eetrisse mitte mängiv, vaid haigutav viiulimängija.

Partituuriga tegelemine nõuab tohutut ettevalmistustööd. Nädalate kaupa muusika kuulamist. Edasi-tagasi lindi või plaadi ketramist, iga partituuri kirjutatud plaani juures mõtlemist. See ei ole ainult nii, et kui viiul mängib, kirjutatakse partituuri viiuli plaani. Peab

mõtleva, kas sellel kohal muusikas võiks olla huvitav vaadata solisti ülisuurt nägu, näppe või hoopiski solisti ja dirigendi omavahelist suhtlemist. Selle sama plaani juurde kirjutatakse kaamera number vastavalt sellele, kuhu kaamerad selle kontserdi puhul pandud on. Tavaliselt on kuus kaamerat, mille vahel on vaja plaanid ära jaotada.

Millisel määral on selle töö jaoks tarvis muusikaharidust?

Noodilugemise oskus on elementaarne, kuid sellest ainult ei piisa. On vaja tohutut kannatust ja viitsimist selle töö tegemiseks, samuti kontsentratsioonivõimet ja külma närvi. Neid rezhissööre, kes partituuri järgi on võimelised töötama, on ühe käe sõrmede jagu, aga neid, kes seda viitsivad veel teha, on vaid mõned. Televisioonis on märksa lihtsamaid rahateenimisviise. Kuna ma ise olen teinud kõikvõimalikke telesaateid nii assistendi kui ka rezhissöörina, siis võrdleksin ühe stuudio jutusaate ja kontserdiülekanete tegemist, kui jalgrattasõitu ja reaktiivlennuki juhtimist.

Peale selle on ju ka muusika-toimetuses teistsuguseid saateid?

Kusjuures veel väga huvitavaid. Kahjuks on nende eetriaeg niisugune, et väga vähesed neid näevad. Pühapäeval kell 15.30 ja kui väga hästi läheb, pannakse need eetrisse reede õhtul peale teatriõhtut, "Pealtnägija" kordust ja uudiseid kell 23.20. Ometi vaadataks ka meie saateid. Selle tõestuseks olgu juhtum, kui üks "Muusikaelu" saade Pärdi esiettekandest Kölnis sattus millegipärast peale "AK"-d eetrisse. Selle vaadatavus oli 23,4 protsenti.

Mäletan sinu vaimustust teletööst siis, kui alustasime. Kas sa särad ikka saateid tehes nii nagu 26 aastat tagasi?

Jah! Aga nüüd on see rohkem sisemine sära, mida teised ehk ei märka. Olen väga tänulik saatusele, et olen saanud huvitavaid saateid tehes maailmas palju reisida ja erakordsete inimestega kohtuda. Enamus inimesi pole kindlasti saanud sellise töö tegemisest isegi unistada.

Muusika ja Nõgisto vs Tour de Murusalu

Telekäija uuris Muusika ja elu ning Tour de Danse värvikatelt rezhissööridelt Jaanus Nõgistolt ja Ruti Murusalult, mis neid saadete tegemisel innustab, mis hoogu maha võtab ning kumbki rääkis ühe anekdoodi.

Mis teid saadet tehes kõige enam inspireerib?

J.N: Mind inspireeribki muusika, sellist saadet raha pärast ju ei tee. Samuti inspireerib seltskond, kus koos Igori ja Mariinaga liigume ning saadet tehes saan lihtsalt targemaks. Samas ei õpeta me kedagi, vaid vaatame ja kuulame tarku inimesi ning vahendame televaatajale, mis eesti muusika või vaimuelus toimub.

R.M: Raske küsimus. Tantsusaadetele ei ole ju suurt vaatajaskonda, aga kui 2001. aastal alustasime, siis oli suur rõõm tantsuala propageerida. Tegime ka enne tantsusaateid, aga siis oli see ebaregulaarne ning kadus kavassee ära. Oleme nüüd kaheaastased, täis elujõudu ning meil on kindel meeskond: operaator Felix Grossmann, helirezhissöör Ago Preimann ja valgustaja Jaak Hussar.

Mis kõige enam frustrereerib?

J.N: ETV tehniline seisukord ja tase on masendav. See ei käi ainult selle saate kohta ning kunagi ei saa kindel olla, kas võttelt tagasi tulles on kaasas ka heli ja pilt. Sellise kaamerapargi koht on prügimäel.

R.M: Frustratsiooni ei tekita miski ning segavat faktorit ei ole ette tulnud. Tantsijad on saate tegemiseks väga hea materjal, kes alluvad korraldustele, on distsiplineeritud ning mõistavad teletegijaid korraes mõnda stseeni veel ja veel. Tantsijad mõistavad, et

FOTO: ANDRES IGNATJEV

Ruti Murusalu sõnul on Tour de Danse terve meeskond hingega asja juures ja annab endast maksimumi.

televisiooni kaudu on neil lisaväljund, mis on tohutuks stiimuliks.

Mis on teie meelest parim ja halvim asi ETV-s?

J.N: Parim on kahtlemata inimesed, kes oma tööd ebainimlikes loominguilistes tingimustes teevad. Imestan, miks nad ei ole käega löönud. Kuid need tingimused ei sõltu inimestest, vaid rumalatest ametnikest väljaspool maja. Mulle ei meeldi ka see maja, millel on teleloominguks ebasobiv arhitektuur ja õhkkond. Olen käinud paljudes maailma telestuudioses ning sealsed avatud pinnad loovad hoopis teistsuguse atmosfääri. Seetõttu olengi ETV-s nii vähe kui võimalik ning ainuke hea koht on montaažiruum.

R.M: Halvimaks pooleks ETV-s töötatud 25 aasta jooksul on, et raha ei ole ning oleme pidevalt katastroofi äärel, aga sellega harjub ja elu tuksub vaikselt edasi. Parim asi aga, kui saad välja pakkuda hea idee ja oskad seda hästi kaitsta ning siis see realiseerub.

Iseloomustage oma meeskonda

J.N: Meil on kolm statsionaarset meeskonnaliiget - saatejuht Igor Garshnek, toimetaja Mariina Mälk ja mina. Igoriga olen käinud läbi tulest, veest ja vasktorudest ning Mariinaga olen aastaid telesaateid teinud. Mõistame teineteist sõnadeta ning igaühel on saate tegemisel väljakujunenud funktsioonid, mis teeb saate tegemise füüsiliselt lihtsaks. Mina aga olen tegelikult muusik, kelle hobiks on televisioon.

R.M: Nagu juba mainisin, on terve meeskond on hingega asja juures ja annavad endast maksimumi. Mõnikord tulevad operaator ja helirezhissöör montaaži ning muretsevad, kuidas nende töö õnnestus. Loomulikult peame teineteist väga lugu, aga kõik on omamoodi isiksused ning vaidleme teinekord üsna tuliselt, kuid see on tervendav.

Palun rääkige üks anekdoot

J.N: Mulle tuleb meelde üks juhus, kui Igor rääkis saates anekdoodi, mis põhines naljal, et mida tuleb teha, kui bassimängija vette kukub - talle kitarr järele visata. Aga Igor rääkis selle põhjal loo, et ERSO aldimängija kukkus Leigo järvevees vette ning teised viskasid talle pilli järele. Sellepeale tegi ERSO kontsertmeister suure skandaali ning saatis Raagile protestikirja. Õnneks ei ole Ilmar oma huumorisoont kaotanud.

R.M: Tantsijate kohta ei tulegi ühtegi anekdooti meelde, aga muusika kohta küll: Dirigendil läheb orkestri ees noodirida sassi ja küsib esimeselt viulilt, kus me oleme. Esimene viul vastab: "Pärnus." 🎻

Kuidas uudistereporterist tantsusaate toimetaja sai

Umbes kaks aastat tagasi sattusin Rutiga ühte autosse sõitma ja ütlesin talle, et vahel vaatan tantsusaadet ja mulle meeldib.

Eelmisel sügisel otsis "Tour de Danse" toimetajat ja Ruti kutsus mind. Otsustamisega ei antud ja sissejuhatava vestluse asemel panime ühe saate kokku, millega juba väga kiire oli. Pärast seda ei sobinud enam ära öelda. Oleks juba reeturi tunne olnud. Tegelikult on mulle tants ja

igasugune liikumine alati huvi pakkunud ja meeldinud. Nii võib alguses juhuslikuna tundunud asjade käigust leida seoseid ja järjepidevust. Aga kultuuriajakirjanik ei tahtnud ma tõesti olla. Tantsusaadet on olnud huvitav teha. Ja mulle on isiklikult palju andnud koostöö nende inimestega, kellest me saade on ja muidugi kõigi nendega, kellega koos seda saadet teeme. 🎻

**Epp Ehand,
AK reporter**

Küsis Karin Leemet

Tööjuubilarid novembris

1.11 Hanneli Reili – 35

Kui ma telemajja tööle tulin, siis ma tutvusin algul ühe Hanneliga. Daamiga, kes oli täpne, asjalik, laitmatu soengu ja elegantse käitumisega. Samal ajal oli telemajas tööl ka legendaarne bussijuht Tamme Volli, kelle bussis iial ükski naine viimaseks koju viidavaks ei tahtnud jääda, sest kes seda siivutut juttu välja kannataks. Ja kord ühe lavastusega hakkas see jälle pihta ning meie vaikne ja ontlik Hanneli pani ühe vänge lausega Volli suu nii kinni, et see enam mitu vöttepäeva lahti läinud. Selline võib Hanneli ka olla, kui teiste eest on vaja seista. Ja kui mul on millestki kahju, siis sellest, et ajalugu kirjutatakse kuningate ja mitte kantslerite järgi, sest tegelikult ongi Hanneli aastaid olnud teleteater nii ihu kui hingega. Ma olen Hannelile tänu võlgu nagu paljud, kes teleteatris töötanud on. Meie nimel - elagu väike vapper Hanneli.

Elo Selirand,
rezhissöör

8.11 Ants Vill – 10

Tööleping sõlmitud oktoobris

Risto Sirts, arendusinsener
01.10.2003
Luise Kulmet, riidehoidja
03.10.03-30.04.04
Salme Kõrveman, riidehoidja
03.10.03-30.04.04
Heljo Lill, riidehoidja
03.10.03-30.04.04
Linda Reinberg, riidehoidja
03.10.03-30.04.04
Esta Undo, riidehoidja
03.10.03-30.04.04

8.11 Arvo Reemann – 10

Kui on vaja mööblit ümber tõsta, pilte seinale riputada, uksi ja aknaid parandada... siis ei saa kuidagi ilma Arvota. Kui keegi on tuppa luku taha jäänud, päästab jälle Arvo hädast välja. Ühesõnaga, tal on mitu ametit nagu Hunt Kriimsilmal kuulsast lastesaatest. Ta on kõigi ametitega hästi hakkama saanud juba 10 aastat.

Loomult vaikne ja tasakaalukas ning alati abivalmis kolleeg. Vahel ka hajevil ja oma mõtetega kusagil kaugel, aga eks kunstimeelega inimesele võib selle andeks anda.

Pärast tööpäeva lõppu ei raatsi ta kuidagi koju minna, vaid võtab kapist välja värvid ja hakkab maalima. Edu töös ja inspiratsiooni uute kunstiteoste loomiseks.

Majandusosakond

15.11 Kalle Saare – 40

Tööleping muudetud oktoobris

Valeri Tiivas, remondi- ja arendusosakonna juhataja, EBU kontaktinsener 13.10.03

Tööleping lõpetatud oktoobris

Kalle Käo, videomonteerija 01.10.03
Timo Truumaa, IT juht 31.10.03

Lapsehoolduspuhkusest tööle asunud

Marju Kaasik, toimetaja 01.10.03

Sünnipäevad novembris

- 1 Endel Parm – juhtiv insener
- 1 Tiina Rebane – peaproductsent
- 1 Ivar Mölder – online-toimetaja
- 3 Urmas Koonik – peaenergeetik
- 4 Vladimir Boroznjak – insener
- 6 Koidu Leist – arhiivihoidja
- 7 Jüri Vaher – helirezhiissöör
- 8 Urmas Kauniste – valgustaja
- 8 Marko Kaljuveer – peaproductsent
- 8 Margus Muld – korrespondent
- 9 Alice Aasmäe-Kahar – toimetaja
- 10 Kalle Käärik – videomonteerija
- 10 Ants Seiler – operaator
- 11 Katri Soe – toimetaja
- 12 Ivar Toodo – operaator
- 12 Rauno Rebane – helitehnik
- 13 Mati Palm – insener
- 14 Signe Kaljulaid – rekvisiitor
- 14 Andre Järv – videooperaator
- 14 Tiit Jagomäe – programmeerija
- 15 Jüri Sooäär – helirezhiissöör
- 17 Mati Linnamägi – ülekandeosakonna juhataja
- 17 Larissa Kazakova – vaneminsener
- 17 Gennadi Gramberg – toimetaja-saatejuht
- 17 Monika Tamla-Kelder – toimetaja-saatejuht
- 19 Jüri Hindremäe – valgustaja
- 20 Heino Siider – valveadministraator
- 24 Kersti Altoja – arhivaar
- 24 Mihhail Ledvanov – juhtivinsener
- 26 Nadezhda Hio – vanemplaneerija
- 27 Peeter Tungal – operaator
- 27 Tiit Palta – arhiivitoimetaja
- 28 Jelena Poverina-Tsernõh – toimetaja-saatejuht
- 28 Toivo Taremaa – koordinaator
- 29 Hannes Sule – videomonteerija

Impressum

ETV siselehte Telekäija toimetab kommunikatsiooni projektijuht Karin Leemet. Kaastööd on oodatud turundusosakonda Faehlmanni 12, tuba 2209, tel. 628 4537 või e-posti aadressil karin.leemet@etv.ee. Telekäija on saadaval ETV raamatukogus. Järgmine Telekäija ilmub detsembris.